

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei,
— pentru Instituții și autorități 300 Lei — abonament de sărbători 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85, -
APARE SĂPTĂMÂNAL

Să luăm pildă!

Am scris și noi la această foaie despre noua lege din Spania care pedepsește aspru pe orice suditor care pomenește în chip necinstit numele bunului Dumnezeu.

Citim acum că primul contravenient (călcător) al legii înjurăturilor, a fost pedepsit cu 500 pesetas „fiindcă a pomenit sfântul nume al lui Dumnezeu într'un chip inadmisibil”.

Astfel de vesti nu pot decât să bucure pe orice creștin; și dacă Spania cea nouă se va reface mai întâi sufleteste, pedepsind și înlăturând din viața națională atât de obișnuitele înjurături (preacunoscute în toate țările latine) și părăsind și alte obiceiuri și păcate, atunci pe bun drum a apucat. Ea se va ridica și înălța repede, după cuvântul Scripturii, care zice: „Neprihănirea înalță pe un popor, dar păcatul este rușinea popoarelor (Prov. 14,34).

Scrind toate acestea, ne gândim cu durere la țara și poporul nostru, care este amenințat de rușinea de a rămâne în fruntea popoarelor suduitoare (după ce toate celelalte 3 popoare „fruntașe” în sudalmă: unгурii, italienii și spaniolii, au legi prin care sudalma este oprită și pedepsită.)

Supunem mai marilor țării și bisericii noastre, umila cerere a miilor de credincioși ai României, cari sutăr amarnic în sufletul lor, căci numele bunului Dumnezeu este hilit și amestecat în cele mai murdare înjurături de către nesocotiții suditori de toate soiurile, mici și mari.

Să se facă și la noi o lege care să oprească și să pedepsească aspru sudalma și pe suditori.

APOSTOLIA FEMEILOR

LA DUMINECA MIRONOSITELOR

De mare dar s'au învrednicit femeile mironosițe, de a vedea cele dintâi pe Domnul Isus cel înviat. Dar darul acesta l-au primit poate și ca o recompensă pentru statornicia ce-au arătat-o în timpul Patimilor, când, fără nici o frică, au urmat pe Domnul pe întreg drumul Crucii și pe Golgota, înfruntând cu bărbăție furia lumii, care îmbătăta de ură ceruse răstignirea Mântuitorului.

Statornicia lor, atunci când toți L-au părăsit pe Domnul (afară de Ioan) arată marea putere de credință a acestor femei, cari au înfruntat batjocuri, dispreț și ocări, dar nu s'au deslăpădit nici o clipă de lângă Mântuitorul lor preaiubit și scump.

Ce predică măreață ne țin sfintele femei. Iubirea, credința și statornicia lor, mai tari decât frica și moartea, grăește cu mustrare pentru toți „calzii” și nehotărâții creștini de azi, cari la cea mai mică împotrivire din pricina credinței se leapădă și fug înapoi „de frica judeilor”.

Femeile mironosițe ne arată cum trebuie să-L urmărim pe Mântuitorul. Și astăzi calea Lui, e tot calea crucii, plină de batjocoritori și dușmani. Calea mântuirii duce tot sus pe Golgota, unde, la picioarele Crucii lui Isus cel răstignit cei credincioși află adevărata lor ușurare și pace. Aici sus pe Golgota este mângăerea și izbăvirea de ispite, aici e locul de biruință împotriva vrăjmașului diavol care umblă ca un leu răcnind căutând pe cine să înghită.

Cele dintâi vestitoare și martore ale lui Isus cel viu și înviat, au fost apoi toate femeile mironosițe.

Și ele au rămas până la sfârșitul vieții lor, niște aprige vestitoare ale lui Isus cel răstignit și înviat. Și nimeni nu le-a putut opri vreodată de-a nu vorbi despre Mântuitorul lor slăvit; nici o putere din lume n'a reușit să le oprească de-a răspândi mireasma cunoștinței și dragostei Lui, oriunde s'ar fi găsit și ar fi ajuns.

Porunca Mântuitorului, dată mironosițelor în dimineața învierii, arată că și femeilor li-s'a dat în lume misiunea de-a-L vesti pe Domnul Isus, dragostea și bunătatea Lui. Dar pentru a fi o vestitoare a Domnului, femeia trebuie să fie ea însăși un suflet viu și înviat, renăscut la o viață nouă, așa cum a fost și Maria Magdalena care va fi mărturisit pe tot locul despre viața ei pierdută din care a izbăvit-o cu dragostea și

puterea Sa, Isus Mântuitorul. Ca să poți chema la Domnul pe alții, trebuie ca tu însuși să fi venit mai întâi la El. Ca să poți spune altora cât de dulce este viața trăită cu El, trebuie ca tu însuși să fi gustat mai întâi cât de bun e Domnul (I Petru 2,3)

Mironosițele s'au făcut vestitoare nu numai pentru că au văzut patimile și suferințele Domnului, ci fiindcă ele înșile au gustat din taina cea mare a jertfei de pe Cruce. Ele înșile au gustat din taina cea sfântă și mare a morții și învierii Domnului.

De lângă picioarele Crucii, de aici, și numai de aici poate pleca orice apostolie a femeilor. Fără acest temelie, apostolia femeilor, ca orice apostolie n'ajunge nimic. Fără Isus, fără jertfa Crucii și lepădarea de sine, apostolia ajunge o falșitate și păcat. Pe la orașe sunt așa zisele „Reuniuni”, „Carități” și fel de fel de „Asociații” de femei cari fac baluri și petreceri cu joc chiar și în post pentru a strânge — zice-se — bani pentru săraci. Firește, un astfel de compromis, numai apostolie nu poate fi și nu se poate numi.

Dar ce am putea face noi niște femei slabe și neajutate, vor întreba arare femei cari ar dori să înțeleagă și să facă apostolie pentru Domnul.

Ei bine, noi vom spune, că femeile pot face o minunată apostolie, mai mult chiar și decât bărbații.

În primul rând în casa și căminul său, ca soție și mamă prin grija de copii și de soțul său, prin dragostea, credința, răbdarea și îndelungă răbdarea, prin rugăciunile și prin căldura inimii sale, soția și mama poate face foarte, foarte mult în casa sa.

Se poate spune, fără a greși, că femeia credincioasă este îngerul casei.

Apoi, afară din casă, femeia poate face o apostolie tot așa de minunată, ducând cuvânt de mângăere și pace celor învrăjbiți, mângăere celor suferinzi și bolnavi. Câtă mângăere și ușurare nu simte cutare bătrân neputincios, ori cutare sărac bolnav, când o mână iubitoare îi duce o mâncare caldă, o haină care să-l acopere și o vorbă bună, pe care nu i-o spune nimeni.

Prin spitalele din aproape lumea întreagă, printre păgânii și sălbaticii din îndepărtatele ținuturi ale Asiei și Africii, mii de misionare se jertesc cu devotament și dragoste, pentru ajutorarea și mângăerea bolnavilor și ridicarea din adâncă necunoș-

tință și întunerecul greu, în care zac atâtea suflete. Fără aceste misionare ale dragostei, soarele ar fi mai puțin luminos și viața mult mai grea pe pământ. Un om bogat mărturisea odată că mai fericit a fost în viața lui, în timpul războiului, când a zăcut greu bolnav într'un spital din Germania. Cum? fu întrebat. Atunci, zise el am fost îngrijit de o soră care s'a purtat cu mine ca un înger.

Dacă toate femeile ar face slujbă bine plăcută Domnului, alta ar fi fața lumii. O mare binecuvântare ar stăpâni în casele și viața oamenilor, când femeile ar fi ucenice ale Domnului. De aceea a alergat și aici diavolul tot în galop căutând să atragă pe femei în slujba și apostolia lui. Și vai, câte femei nu s'au abătut după satana (I Timotei 5, 15) S poate spune, că cele mai multe fațocmai slujba aceasta. Multe din ele sunt ambasadoare ale păcatului, care prin purtarea lor și prin vorbele lor, prin hainele lor, prin darurile și talentele lor și cu un cuvânt, prin întreaga ființa lor pusă cu totul în slujba diavolului, aduc lumii mult mai multă pagubă decât toate nenorocirile și războaiele. Adevărate slujnice ale diavolului, aduc iadului cel mai bogat seceriș prin slujba desmățului și păcatului pe care o propagă zi și noapte.

Un mare poet și gânditor al nostru, Mihail Eminescu, a spus despre femeie, că est: „înger și demon”. Cu adevărat, că „înger” e femeia evlavioasă care își pune darurile, talentele și viața în slujba Domnului, dar „demon” este aceea care își pune viața în slujba modelor, plăcerilor lumești și diavolului. O, ce slujbă plină de osândă este aceasta; dar cât de binecuvântată și aici și în vecinicii este apostolia făcută pentru Domnul și dragostea Lui.

Voi surorilor creștine cari citiți aceste rânduri, în slujba cui sunteți? Aș dori ca fiecare să poată răspunde cu deplină hotărâre: În slujba Domnului.

Dar de nu poți răspunde cumva în felul acesta, iubită cititoare și soră părăsește îndată slujba celui rău. Predă și viața Domnului și alătură te la ceata mironosițelor Lui, la ceata cea binecuvântată a Mariilor cari L'au aflat pe El și duc pe tot locul mireasma dragostei și bunătății Lui sante. Amin.

Necinstirea Duminecii

Ce e cu legea repaosului duminical?

Dumineca e ziua Domnului, ziua sufletului, ziua mântuirii și a grijii de cele de sus. Așa ar trebui să fie, dar nu este așa. Căci nici o altă zi a săptămânii, nu este mai necinstită ca această zi, care a fost schimbată într-o adevărată zi a diavolului, fiindcă cele mai multe chefuri, beții, jocuri, petreceri și crime se fac în această zi.

Pe la sate, ziua Domnului a devenit o adevărată zi a jocurilor (închinării lui Baal) pentru tineri, iar pentru cei mai vârstnici, ziua minciunilor și clevețelor. Nelucrând altceva, femele și bărbații se strâng la uliță ori la cârciumă unde „vorbec” de unul și de altul, înnoadă la minciuni, joacă la cărți, ori beau alcool.

La orașe, ziua Domnului e ziua fotbalului, a boxului (bătăie cu pumnii) sau altor sporturi. E ziua cinematografului, teatrului și petrecerilor de tot felul, cari încep de dimineața și tin de multe ori, până în cealaltă dimineață.

Până nu de mult, măcar ceasurile de biserică erau scutite de petrecerile lumești. Acum nu se mai ține socoteală. Intrecerile de fotbal și cinematografele încep de multe ori la 10 dimineața, odată cu liturgia. În loc să se ducă astfel la biserică, creștinii se îmbulzesc cu miile la stadioane, ca să urle ca eșiți din minți, privind cum își rup picioarele ori fălcile, fotbalistii și boxeorii.

Acum iată citim că nici teatrele nu s'au lăsat mai prejos Dumineca, în chip deosebit, încep și ele reprezentațiile lor, la „ora 10 dimineața”.

Așa citim că teatrul Comedia din Capitală a iucat o piesă a sa „pentru ultima dată în această stagiune... în ziua de 16 Aprilie, orele 10 dimineața”.

În felul acesta, unealta satanei pornind de dimineață, nu va trebui să treacă mult timp ca să se închidă poate ușile multor biserici, dacă creștinii, preoți și laici, nu se vor trezi și nu și vor ridica și ei glasul întru apărarea dreptății și drepturilor lui Dumnezeu.

Cârciumele, Teatrele, Cinematografele, Sporturile și Iadul fac bune afaceri în ziua Duminecii, în paguba Bisericii și a sufletului. Legea repaosului duminical este prea neputincioasă de a face ceva durabil?

Ce e de făcut?

Voi credincioșilor cari mai aveți un strop de credință în voi, n'aveți nimic de zis?

Chiamă-Mă în ziua necazului... (Ps. 50, 15)

Nici un om pământean nu e scutit de necazuri și suferințe. Ba am putea spune că viața lui e o veșnică frământare, o veșnică luptă cu atâtea și atâtea greutăți și dureri.

Totuși omul cu credință, omul care se încrede în Domnul, omul care în tot ceasul, dar mai ales „în ziua necazului” ridică ochii spre cer și cheamă în ajutor pe Stăpânul cel de sus, poate fi mulțumit, poate fi chiar vesel în mijlocul tuturor valurilor și ispitelor.

Vorba este că prea puțini dintre noi chemăm pe Domnul, vorba este că astăzi și săraci și bogați și tineri și bătrâni alergăm la un alt domn—la domnul veacului acestuia. În fiecare sat și oraș sunt zeci și sute de vrăjitori și descântători, cari fac slujbă diavolului și lumea noastră aleargă la ei. Dar ce pot să facă niște oameni? Dar ce poate să facă însuși diavolul? Ne poate da el sănătate? Ne poate da el mângâiere? Ne poate da liniște sufletească? Nu, nu ci tocmai el caută să mărească suferințele și necazurile noastre.

Dragă cetitorule, ai și tu vre-un năcaz? Ai și tu vre-o suferință? Apoi, auzi glasul Domnului care strigă cu putere: „Cheamă-mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi!” (Ps. 50 15). Dragă cetitorule, în multe necazuri am fost și eu. Dar am chemat pe Domnul și El m'a ascultat și m'a mângâiat Deaceia simt și am o deosebită dragoste să-L vestesc și să-L cânt.— Te îndemn și pe tine să faci la fel — Cheamă pe Domnul și zi întocmai ca David: „Ai milă de mine, Dumnezeuule, ai milă de mine! Căci în Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare până vor trece nenorocirile” (Ps. 57, 1).

Așa dar, iubite cetitor, aleargă la Domnul „căci zadarnic este ajutorul omului” (Ps. 108, 12).

I. T.

S'a rugat și sa vindecat

O soră credincioasă povestește: Eu am cunoscut puterea Domnului și mila lui în viața mea. De câte ori m'am găsit în împrejurări grele, m'am rugat cu lacrimi și El m'a ascultat.

Mi-a-aduc aminte — spunea femeia; eram de vreo 17 ani și m'am îmbolnăvit greu, de moarte! Slăbisem rău și mă umflasem toată, așa că mai nu era nădejde de viață. Fost'am pe la atâția doctori, stat'am într'un spital săptămâni de-a rândul și n'am folosit nimic. Ce să fac?

Imi adusei aminte că mai este un Doctor pe care nu-l consultasem încă. Mi-am adus aminte de Domnul Isus, Doctorul cel Mare și cu ultima nădejde mă îndreptai către El. L'am rugat și am zis:

Doamne, ai milă de mine, tămăduiește-mă, Doamne, și îți voi sluji Ție. Nu voi mai merge la joc și la petreceri, ci Ție Doamne voi sluji.

El m'a vindecat. Iar eu înțeleg să trăiesc numai pentru El întregă viața mea

I.

Cuvintele cele mai frumoase

În Suedia trăiește o femeie oarbă și surdă, care a fost în stare să învețe nu numai să citească și să scrie, ci să facă chiar și universitatea, ajungând una dintre cele mai învățate famei din lume. Helen Keller — așa se numește ea — întrebată odată de o persoană, a spus la radio că cele mai favorite (mai dragi) cuvinte ale

ei, sunt cele spuse de Domnul Isus: „Veniți la Mine voi toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați dela Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă pentru sufletele voastre căci jugul Meu este bun și sarcina Mea ușoară (Matei 11,30).

Primejdia

tutunului și fumatului pentru sănătatea familiei și națiunii. Ce scrie o revistă medicală

Ce bine știi să-ți întocmești căile când este vorba să cauți ce iubești. Chiar și la nelegiuire te deprinzi, spune undeva Sf. Scriptură (Ieremia 2, 33). Cuvântul acesta se potrivește foarte bine și cu privire la tutun și fumat. Orice minte și credință sănătoasă vede în fumat un obicei rău, o patimă stricătoare, un păcat ce duce la ruină atâția oameni, o robie care ține încătușate milioane de suflete. O revistă medicală scrie că tutunul și tutunul este un dușman al națiunii al familiilor și tineretului.

„Tutunul — scrie revista — jefuește familiile de hrană și de alte lucruri necesare. Fumătorul pătimș va cumpăra tutun pentru a satisface pofța sa înjositoare, în timp ce pâinea lipsește de pe masă.

Tutunul jefuește națiunea de puterea valoroasă a tinerilor, cari sunt ruinați atât în mod fizic cât și mintal prin întrebuintarea obișnuită a tutunului... Națiunea noastră are nevoie ca tot tineretul ei să fie perfect sănătos. A otrăvi încet pe tinerii noștri, este mai rău decât o crimă. Tutunul jefuește căminul familiei de aerul curat, constrângând pe micuții copilași să trăiască într'o atmosferă otrăvită.

Se știe că s'au îmbolnăvit copii respirând fumul tutunului. La o expoziție de câini, ținută într'un oraș mare, a fost afișat în locuri vizibile următorul indiciu: „Fumatul oprit fiind vătămător câinilor”.

Dacă fumatul tutunului este vătămător pentru câini, nu este el tot așa de vătămător pentru băeți și fete, bărbați și femei?

(Sănătatea)

FIULE, nu te poți bucura de o libertate deplină, dacă nu te lepezi cu totul de tine însuși Ține minte acest cuvânt scurt și cuprinzător: Lapădă-te de toate și vei afla toate; renunță la pottele tale și vei afla odihna.

Pâinea vieții

Isuse pâinea vieții
Și Mana cea din cer,
Plângând te cheamă bieții
Ce'n chin și'n foame pier.
În lumea de păcate
Isuse Dumnezeu,
Flămânzii de dreptate
Se sting de dorul Tău.

Sântem într'o pustie
De chinuri și nevoi,
Isuse — Mană vie,
Coboară-te'ntr'noi
Plângând te chiamă bieții
Ce'n chin și'n foam pier:
Isuse — Pâine vie
Și Mana cea din cer! T. D.

Voi nu credeți

Celor ce nu cred

Voi acei pierduți în rele
Ce nimică n'aveți sfânt
Voi nu L-ați văzut pe Domnul
Nici odată pe pământ.

Nici în vuetul furtunii
Nici în trăsnetul din nori,

Nici în freamătul pădurii
Nici în roua de pe flori
Nici n'o să-L vedeți vre-odată
— Până'n Ziua de apoi.
Căci voi n'ați crezut într'ânsul
Și el s'a ascuns de voi. T. D.

Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară (I Petru 3, 3-4.)

Sunt doi, trei ani de atunci. Călătoream pe tren împreună cu un tânăr frate credincios. În compartimentul nostru, aproape de banca pe care stăteam, se afla o doamnă cu obrazul pudrat și cu buzele vopsite roșu.

Fratele care avea la dânsul o Biblie, deschise la prorocul Isaia cap 3 unde se vorbește despre podoabele deșarte ale femeilor, zicându-mi: am să merg să-i arăt doamnei aceia, „Ce zice Domnul”.

— Du-te, am zis.

S'a ridicat și cerând voie, a întins doamnei Biblia, rugându-o să citească numitul capitol. Oarecum surprinsă de acest neașteptat îndemn „interesant” al unui necunoscut, doamna luă Biblia și citi.

Stârșind de citit, după câteva cuvinte ale fratelui, foarte stânjenită și cu puțină vinovăție în glas, zise: N'am știut. Nu mi-a spus nimeni. La gara următoare s'a dat jos, după ce ne-a salutat cu mulțumire, că i-am spus unele lucruri pe cari nu le-a știut și despre unele fapte pe cari nu le-a crezut așa de vinovate.

Apucându-mă să scriu câteva șire pentru surorile creștine, mi-a venit în minte fără să vreau întâmplarea de mai sus, cu gândul că vor fi și între cititoarele noastre multe femei cari vor spune ca și doamna aceia din tren: n'am știut.. nu mi-a spus nimeni.

După cum spune și titlul acestui articol, dorim să stăm de vorbă despre îmbrăcăminte, podoabele și împodobirilor femeilor. Poate cineva se va mira citind acest lucru. Va spune că aceasta-i treaba lor, a femeilor, a caselor de modă și a croitoreșelor, dar vom spune numai că acest lucru interesează și Evanghelia și Biserica, cel puțin tot atât de mult cât interesează casele de modă.

Da, fiindcă purtarea noastră din afară, e strâns legată de viața dinăuntru. O stare care lasă de dorit înăuntru, în inimă, se arată și în afară, prin felul nostru rău de a fi. Și tot așa, o bună stare sufletească, răspândește o dulce mireasmă prin viața noastră din afară.

Un creștin adevărat îl iubește pe Mântuitorul său. De aceea caută să-i fie plăcut în toate lucrurile. „Cine Mă iubește păzește poruncile Mele” — astfel spune El însuși (Ev. Ioan 14 21). Poruncile Lui sunt scrise în Evanghelie.

Aici găsim și poruncile privitoare la îm-

brăcăminte voastră, surorilor.

Iubită soră în Domnul! Il iubești tu pe Hristos? Ești hotărâtă să ascuți cuvântul Lui, să mergi pe urmele Crucii lui Hristos și să trăiești o viață închinată Lui?

Multe femei s'au abătut după satana (I Tim. 5,15)

Dacă îl iubiți pe Domnul și vreți să mergeți pe urmele pașilor Lui, dacă vreți să împliniți voia Lui și să I fiți plăcute, atunci nimic nu-i prea mult, nimic nu-i prea greu, fiindcă dragostei toate-i sunt cu putință, iar prin puterea credinței toate piedecile sunt și vor fi biruite și înlăturate pe totdeauna.

Nimic nu-i prea mult ca să fie jertfit pentru El. Sf. Ap. Pavel spune că a părăsit toate și a socotit toate gunoi, ca să câștige pe Hristos (Filipeni 3,7-8). O ucenică credincioasă a Domnului, nu va șovăi niciodată, atunci când e vorba să se lapede de sine, pentru a face voia Domnului și Mântuitorului său.

Știind că El însuși spune: „Nu vă potriviți chipului veacului acestuia” va căuta să nu se potrivească lumii și să nu umble pe căile ei deșarte, ci în tot ceea ce face, lucrează și vorbește să arate că ține de Domnul și nu de lume, de cer și nu de pământ. Va arăta și prin port și purtare că într'adevăr „nu ține de lumea aceasta”.

Și acum gândește-te stăruitor și adânc la cuvintele lămurite dela I Timotei 2, 9-10:

„Vreau deasemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și cu sfiială; nu cu împletituri de

păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor cari spun că sunt evlavioase”.

Acesta e cuvântul lui Dumnezeu cu privire la îmbrăcăminte femeilor. „Nu cu haine scumpe, ci cuviincios”.

N'ar trebui oare să ascuți mai mult acest glas, decât sfaturile modei, ale prietenilor și rudelor? Ții mai mult la mândria de a fi în lauda și cinstea mândră a lumii, decât la cinstea de a plăcea Domnului și în îmbrăcăminte ta din afară?

Ți-e teamă poate să nu cazi în disprețul semenelor tale din lume? Dar i-a privește pe Domnul cum este batjocorit în chipul cel mai înjositor de mulțimea păcătoșilor; îmbrăcat în haină de batjocură, cu o cunună de spini pe cap și plin de sânge este cu totul fără chip și fără frumuseță (Isaia 53, 1-2). Lui nu i-a fost rușine să apară astfel în fața lumii și să moară acoperit de ocară.

A tăcut-o, fiindcă te-a iubit. Și tu nu poți să siferi nimic pentru El? Tu umbli îmbrăcată în mătase și în haine cusute cu fir; porți inele și cercei, pălării și ghete scumpe umbli cu părul încârlionțat și cu poșete de preț, pentru a secera admirația lumii și a stârni gelozia semenelor tale, fără a te gândi că aceasta numai faptă creștinească nu e!

„Dar” spui tu, — trebuie să mă îmbrac potrivit rangului sau stării în care mă găsesc. Așa zici tu. Dar mai citește încă o dată ce zice Domnul.

„Nu cu haine scumpe — ci cuviincios!”

Acum, fi sinceră și spune: Se potrivește pentru o femeie creștină haina scurtă și străvezie, ciorapi subțiri și de culoarea pielii, pantofi cu tăietură galantă și călcaie înalte, cari dau mersului un chip săritor ca de pasăre, ori pălăriile împodobite cu pene la modă și hainele cu mâneci scurte și decoltate?

Se potrivește pentru o femeie creștină să-și schimbe fața prin pudră și rouj ca să însele privirile? Este pe voia Domnului împodobirea cu scule, brățare, inele, cercei, mărtișoare, lanțișoare de aur și alte podoabe? Lăsam să răspundă fiecare, dacă aceasta e ceea ce se numește „îmbrăcate în chip cuviincios” sau este cu totul altceva.

Dar despre acestea vom mai vorbi, căci sunt lucruri asupra cărora trebuie să luăm aminte!

Fratele Ansim

Inimă de... mamă, și inimă de... ursoaică!

Mamă! Ce nume scump este acesta. Și cât de prețios. Dar cât de nevrednice sunt unele ființe omenești de numele acesta. Ziarele sunt pline de avorturi, de mame cari și-au ucis ori și-au părăsit pruncii sau i-au lăsat să moară de foame.

Nu de mult s'a publicat știrea despre o astfel de „mamă” care și-a ucis unica fiică ținându-o închisă la întunec și ucigându-o cu foamea. Alta, care și-a părăsit soțul, pentru a putea trăi cu un altul, și-a ucis propriul copil și altele multe, pentru fel de fel de motive întinează și se leapadă de cel mai scump nume ce-l poartă ființele omenești de pe pământ.

Cu cât nu sunt mai sus de atâtea ori animalele, cari-și îngrijesc cu atâta devo-

tament puii lor, jertfându-se și apărându-i până la moarte, cu prețul vieții lor. Ba s'au văzut animale hrănind și crescând pui străini

cu atâta grijă, chiar ca pe proprii lor pui.

Un ziar scria nu de mult despre o întâmplare adânc grăitoare, petrecută la o grădină de animale din Franța. Un domn vrând să scape de o cățelușă pe care o avea, însărcină pe un comisionar s'o ducă și s'o arunce în groapa urșilor, unde tocmai se găsea o ursoaică și cei doi pui ai săi. Aceștia se repeziră la cățelușe s'o sfășie, dar mama lor se așeză în fața ei și o apăra cu atâta îndârjire încât când veniră gardienii, găsiră cățelușă stând liniștită între urși.

Iată inima de... ursoaică. Și fapte de aceste se găsesc cu duimul. Ca o dovadă că inima animalelor sălbatice este adesea mai miloasă ca mamelor dintre oameni.

I. P. S. S. Episcopul Dr. IULIU HOSSU vizitează credincioșii Bisericii „Bunavestire“ din Cluj cart. Iris

Duminică în 23 Aprilie I. P. S. S. Episcopul dr. Iuliu Hossu va vizita parohia și Biserica din cartierul Iris.

La orele 9, I. P. S. S. va pontifica Arhierasca Liturghie, încunjurat de un sobor de preoți, în cadrul sf. liturghii, I. P. S. Sa, cu solemnitate va face PRIMA CUMINECARE a copiilor din parohie.

La liturghie va cânta corul mixt al parohiei de sub conducerea Pr. Virgil Cuteanu.

Intrucât nu am făcut nici un aviz special donatorilor, cunoscuților sau binefăcătorilor noștri de înalta vizită ce ni se face, și întrucât toți binevoitorii noștri citesc „Vieața Creștină“, prin acest organ de publicitate sunt invitați toți ca împreună să înălțăm rugăciune către Domnul pentru pacea lumii și mântuirea sufetelor noastre.

Biserica „Bunavestire“ din Cluj cart. Iris

Cum mai stau frământările din lume

Frământările din Europa par a se fi mai potolit, dar teama stăpânește încă -- Anglia se înarmează -- Asigurări date Greciei și României -- Președintele Roosevelt al Americii a trimis un apel d-lor Hitler și Mussolini

După cucerirea Albaniei, care a tulburat și mai mult apele tulburi ale Europei, lucrurile par a se fi mai liniștit. Cei doi cuceritori, mulțumiți deocamdată de prada făcută, se „odihnesc“, așteptând poate să se mai ivească vreun prilej de a mai înghiți vre o atare țară sau popor ce nu este în stare să se apere.

Franța și Anglia, precum era de așteptat, au criticat aspru fapta Italiei, care în cea mai mare zi a creștinătății. — Vinerea Patimilor — a făcut un lucru atât de puțin creștinesc.

La rândul său, Italia răspunde acum — ca și Germania că prin fapta sa, a făcut ordine în țara de peste Adriatică și întreg poporul albanez o aprobă, dorind să între sub stăpânirea italiană.

Într-o vorbire a sa, contele Ciano ministrul de externe al Italiei a spus că Regele Zogu pregătea anumite lucruri cari ar fi adus mari dezordini în peninsula balcanică; deci prin cucerirea sa, Italia a servit numai și numai cauza păcii. — O fi.

Pregătirea Franței și Angliei

Față de cele ce sau petrecut și având în vedere faptul că țările totalitare nu se vor astâmpăra, Franța și Anglia au început mari pregătiri militare pentru a putea face față oricăror atacuri ce s'ar mai produce în viitor.

Asigurări date României și Greciei

După asigurările date Poloniei,

Franța și Anglia au dat asigurări că vor ajuta România și Grecia în cazul când vor fi atacate de vreo putere străină.

Acțiunea celor două mari țări de a stăvili avântul de cucerire al Italiei și Germaniei le-a pus pe acestea pe gânduri iar intervenția Americii care a promis ajutor Europei în cazul unui război a avut darul să mai liniștească puțin valurile frământărilor europene.

Mesagiul președintelui Roosevelt

Având informațiuni că în Europa se vor petrece noi atacuri neașteptate, președintele Roosevelt a adresat Vineri noaptea din săptămâna trecută un mesagiu d-lor Hitler și Mussolini, în care după ce arată pericolul și grozăvia unui război, face apel la pace cerând Italiei și Germaniei câte o declarație prin care să asigure independența a 29 țări din Europa și Asia apuseană cel puțin pe 10 sau 25 de ani și cere ca aceste două națiuni să promită că nu vor ataca cu armele aceste țări.

Mesagiul mai propune întrunirea unei conferințe de pace la care să ia parte și America unde să se aranjeze toate chestiunile cari au tulburat și tulbură pacea lumii.

Până acum nu se cunoaște răspunsul celor doi conducători.

Și nu se știe dacă va isbuti sau nu inițiativa Americii.

Deocamdată popoarele se pregătesc strașnic, pentru război.

După 3 ani de prăpăd în Spania

După 3 ani de prăpăd și moarte, Spania răsuflă jalnic, ușurată. Țara e plină de ruină și de morminte. Peste 400 de mii morți, preoți și laici au căzut secerăți de mână frățească. Mii de biserici, monumente istorice, fabrici, poduri, și alte clădiri au căzut pradă nemilosului război fratricid.

Acum a început refacerea. S'au vândut 200 milioane pesetas ca prim fond pentru refacerea Spaniei nenorocite. Dar de multe ori va trebui să se mai repete câte 200 mil de pesetas și mulți ani vor trebui să mai treacă până se vor vindeca ranele

cumplitului război. Și oamenii totuși nu învață și nu iau pildă din pățania Spaniei.

În 15 Mai, la Madrid va avea loc marea paradă de încheere a războiului din Spania. Din prilejul acesta gen, Franco își va face intrarea triumfală în Capitala Țării. O jumătate milion de soldați vor defila prin fața sa. Din timpul lui Filip al II-lea nu s'a mai văzut astfel de mari serbări ca cele ce se vor desfășura în 15 Mai la Madrid.

După încheerea serbării, legionarii italieni se vor întoarce în patrie.

De toate și de pretutindeni

— **CONSĂTUIREA DELA PALATUL REGAL.** Sâmbătă 15 Aprilie, a avut loc la Palatul Regal sub înalta Preșidenție a M. Sale Regelui o consfătuire la care au luat parte: d. prim-ministru al țării A. Călinescu, Consilierii Regali și d. ministru al Afacerilor străine Gr. Gafencu. D. Minstru Gafencu a făcut o expunere amănunțită asupra acțiunii diplomatice desfășurate în ultimul timp și rezultatele la care s'a ajuns.

Expunerea d-lui ministru al Afacerilor Straine a obținut unanimul asentiment și deplină satisfacție.

— **O PIAȚĂ EMINESCU** și o statuie a marelui poet se vor inaugura în Capitala țării în luna Bucureștilor. Din prilejul împlinirii a unui sfert de veac de la moartea lui Eminescu, se va tipări și o mare ediție estină a tuturor scrierilor sale.

— **PRIMA STATUE A REGEIUI CAROL LA BUCUREȘTI,** operă a sculptorului iugoslav Mestrovici, va fi inaugurată anul acesta în cadrul lunii Bucureștilor la 10 Mai. Statuia va fi așezată în Piața Palatului, în fața Palatului Regal. Are 6 metri înălțime și este turnată în bronz.

— **HITLER IMPLINEȘTE 50 DE ANI** Din prilejul împlinirii a unui jumătate de veac de la nașterea conducătorului german, — 20 Aprilie la Berlin ca și în întreaga Germania vor avea loc mari serbări. Aprcape toate țările vor avea reprezentanți la aceste serbări, România va fi de față printr'o delegație în frunte cu d-l Vaida-Voevod, Consilier Regal.

— **COROANA ALBANIEI** a fost oferită de către adunarea constituantă a acestei țări, regelui Italiei, care a primit „oferta“. Incoronarea va avea loc câtră sfârșitul acestei luni.

Astfel, regele Victor Emanuel III se va numi în viitor rege al Italiei și Albaniei și împărat al Etiopiei.

În chipul acesta, imperiul roman despre care spun proorociile că se va ridica în vremea „sfârșitului“ își lărgeste mereu hotarele.

— **PENTRU INARMAREA ȚĂRII.** Funcționarii financiari din Buzău, au trimis o telegramă d-lui prim-ministru Ar. Călinescu anunțând că predau

salariul lor de pe o zi — 20 mii lei — pentru înarmarea țării.

— **S'A FRĂBUȘIT** încă unul din marile avioane de bombardament ale St. Unite. Aparatul costase 500 mii dolari, avea o viteză de 350 Km. pe oră, putând transporta 800 Kgr. bombe.

— **UN MARE FOC** la fabrica de postav dela Buhuși, a făcut pagube de 20 milioane lei, mistuind magazia în care erau depozitate stofele.

— **UNGARIA IN ALIANȚA POLONO-ENGLEZĂ ?** — Ziarele scriu că Polonia a cerut Ungariei să adere la înțelegerea polono-engleză. În cazul acesta, Ungaria ar fi ajutată mai ales de către Anglia pe cale economică iar cu aceasta ar mai scădea teama în Europa centrală.

— **O LEPROASĂ A FUGIT DELA TICHILEȘTI** în comuna sa natală Gura Văii din jud. Constanța.

Fiind aflată de agentul sanitar, sârmana femeie a spus că a fugit de dorul copiilor pe care nu-i mai văzuse de vreo câțiva ani.

Ea a fost predată jandarmilor și trimisă iar la leprozerie.

— **INCĂ TREI ȚĂRI** sau retras din Liga Națiunilor. Aceste sunt Ungaria (care a aderat la pactul anti-bolșevic) și Albania (care și-a pierdut slobozenia fiind acum sub stăpânirea Italiei). Ziarele spun că și Peru se va retrage din Ligă.

Sârmana Ligă, greu o mai ducă. Rând pe rând, toate scaunele firămănoase.

Iacă așa se sfârșesc toate mândrele instituții din care lipsește Evanghelia.

Aviz

Incepând un curs de taxatoare pe autobusele noastre, reflectanții cari cunosc limba Română sunt rugați a se prezenta la sediul Sindicatului nostru din Cal. Reg. Carol II No. 119.

Cluj, la 17 April 1939.

„RAPID“
Sindicatul proprietarilor de Autobuze
CLUJ

ULTIMA ORA

Mesagiul Rosevelt și-a greșit adresa

Mesagiul președintelui Roosevelt nu s'a bucurat de o primire prea bună la Roma și Berlin. Ziarele germane mai ales, au multe cuvinte de critică la adresa apelului făcut de președintele Americii. „Mai sunt încă revizuirii de făcut“ scriu ziarele din Berlin. „Mesagiul a fost trimis la o adresă

greșită“ — scriu iarăși ziarele germane. În cazul cări statele totalitare [Germania și Italia] ar răspunde „nu“ la mesagiul Americii acesta ar deslănțui războiul — scrie presa franceză. D. Hitler va răspunde într'un discurs președintelui Roosevelt.

D. Ministru Gafencu la Berlin

Ministru nostru de externe d. Grefore Gafencu înscuțit de o delegație a plecat Lunea trecută în străinătate pentru a vizita câteva din capitalele europene.

D-ș-a a sosit Marți la Berlin unde a fost primit de d-l Von Ribentrop

ministrul de externe al Germaniei și alți demnitari, precum și de membrii consulatului român din Capitala Reichului german. Ministrul român i-s'a făcut o primire deosebit de caldă de către mulțimea ce era de față.